

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VIII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Augusti 1907.

No. 8

Nåd.

Ett litet ord, dock hvilken dyrbar skatt för hvarje själ där är innesluten. Vi stodo alla uti syndens natt, dock — den af nådens sol blef genombruten.

Ty så var Faderns underbara råd. Vi detta ej förtjänt, *det var af nåd.*

Det var af nåd, som korset restes opp för mig och dig, må vi det ej förglömma,

på hvilket Jesus under timmars lopp fick smärteläkens sista droppe tömma. Då världen löstes fri från mörkrets här i segerropet: "Det fullkomnådt är!"

Det är ock nåd, att Herren dag för dag vill bära oss och våra bördor tunga och gifva styrka, när vår kraft är svag, och sist den stora fröjd att evigt sjunga

hans pris, som vid sin underbara hand har fört oss ända hem till himlens land.

X.

Den tid då du var sökt.

Luk. 19: 44.

Det var en välsignad tid, som inbröt för Guds gamla egendomsfolk, när Kristus uppträdde inför detsamma. Under en tid af ungefär tre år vandrade han från by till by, från stad till stad, förkunnande frälsningens ljufliga ord på ett sätt och med en kraft, som det folket dittills aldrig hört. "Folket häpnade öfver hans lära, ty han lärde dem såsom en som har makt och icke såsom deras skrifflärda." Och sin lära stadfäste han genom härliga undergörningar af barmhärtighet med de sjuka, äfvenså genom underverk inom andra områden. Om mångfalden af hvad Jesus gjorde gifver Johannes oss en antydning, då han i slutet af sitt evangelium säger, att "om detta, hvart och ett för sig, skulle uppskrifvas, tror jag, att icke ens hela världen kunde rymma de böcker, som skulle skrifvas."

I sanning, Guds rike var kommet detta folk hart nära. Det härligaste tillfälle var detsamma erbjudet att tillgodogöra sig Guds rikets oskattbara förmåner. Herren själf, Guds enfödde Son, vistades bland detta folk, och med öppen frälsarefamn framställde han den bevekande in-

bjudningen: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, och jag skall vederkvicka eder." Af alldeles enastående slag var den "sökningstid", som judafolket på Jesu tid fick upplefva.

Det ligger ju nära till hands att tycka, att alla, höga och låga, rika och fattiga, fariseer och publikaner, samhällets "grädda" såväl som afskum skulle ha känt sig så mäktigt gripna och öfvertygade genom Profetens från Nasaret oförlikneliga förkunnelse, att de utan alla om och men slutit sig till honom och såsom fattiga förtappade syndare mottagit honom såsom sin Messias, sin Frälsare. Men gjorde de detta? Ack, nej. "Han kom till sitt eget, och hans egna mottogo honom icke." Och denna skriande otro, som besjälade hans folk, kom hans ömna frälsarehjärta att blöda, och under tårar uttalade han sin djupt vemodsfulla klagan öfver staden Jerusalem, som är typisk för hela judafolket: "O, att ock du visste, och det i denna din dag, hvad din frid tillhör! Men nu är det fördoldt för dina ögon. Ty dagar skola komma öfver dig, då dina fiender skola kringkansa dig och omringa dig och tränga dig på alla sidor; och dina barn, som äro i dig, skola de slå ned till marken, och de skola icke lämna kvar i dig sten på sten, därför att du icke kände den tid, då du var sökt." Borde icke sådana ord hafva gått åhörarna genom märm och ben? Ja, hvad verkan hafva Herrens allvarliga ord på dig? Huru skönt framlyser icke ur dessa Herrens ord hans innerliga åstundan att frälsa människorna och hans djupa sorg öfver den förfärliga lott, som de utvalde åt sig själfva.

Hvilket lärorikt varnande exempel för oss det här omhandlade! Eller ha vi kommit så långt i upplysning, är vår kristendom så varm och levande och gedigen, ha vi så helt och fast tillägnat oss nåden i Kristus, att vi ej mera behöfva ett varningsord från honom? Är för oss frågan om en "sökningstid" en öfvervunnen ståndpunkt? Hvar och en pröfve sig själf! Huru nådig och mild är

icke Herren, som gifver oss såsom enskilda, såsom samfund och såsom ett folk sådana dyrbara tillfällen och förmåner, som dem vi äga! Dessa äro fullt jämförliga med dem som stodo judafolket på Jesu tid till buds, oaktadt att Herren icke numera vandrar i synlig måtto ibland oss. Genom sina heliga nådemedel är han ibland oss, genom dem söker han att draga oss alla till sig och göra oss delaktiga af sin nåd. Mången gång torde vi hafva förnummit hans ljufliga röst hviska till vårt hjärta: Kom till mig, min son, min dotter, vill du icke gifva mig ditt hjärta? Endast jag kan fullkomligt borttaga dina synder, endast hos mig finner du frid, sällhet och sanna glädje, endast jag kan göra dig rätteligen fri och skänka dig evigt lif.

Intet ämne kan vara allvarligare och mera behjärtansvärdt än detta, och icke heller är något annat så viktigt och betydelsefullt. "Den tid, i hvilken vi varda sökta" — må vi känna den och göra ett rätt bruk därpå. Härtill behöfva vi ifrigt och flitigt att bedja Herren om nåd. Går den opåaktad och obegagnad förbi — hvem kan mäta vidden af den förlust man då gör? Brukas den rätt — o, hvilken salighet, som då vinnes!

Men det gäller att skynda: I dag är den behagliga tiden; i dag är frälsningens dag!

"Det gifvs en tid för alla tider, som kallas må din sökningstid, men innan den till ända skrider, betänk hvad som tillhör din frid! Ty skall det gå dig väl till slut, så öfverväg din sak förut."

"Ack, Jesus Krist, mitt hjärtas ro, som all min skuld befalt, blif städe du mitt A och O, i mig och alla — allt!"

N.

Den svage kristne, som beder, måste blifva en hjälte, ty "den som har, honom skall mer varda tillagd".

V. Montell.

Bref från Natanael.

Min gode Teofilus!

Frid och hälsa!

I går kväll, sedan jag gått till sängs, kunde jag icke strax somna. Som vanligt lupo mina tankar både hit och dit. Dock fingo de en hållpunkt. Dit återkommo de, och där stannade de mest. Det gällde en fråga. Och jag blef alltmer angelägen om att få ett tydligt och fullt pålitligt svar på den. Jag beslutade att skriva till dig. Jag vet du är icke allvetande. Men jag vet, att emedan du är en Guds vän, intresserar frågan dig. Och jag tänkte: kanske kan han i alla fall i någon mån hjälpa mig till det fullt vissa svar, jag af allt hjärta åstundar.

Som Guds vän älskar du ock Guds rike. Det är självklart. Lika självklart är det, att du då också önskar Guds rike lycka och framgång. Om så något i minsta mån tyder på Guds rikes olycka och tillbakagång, så gör det dig åtminstone eftertänksam. Så hände mig i går kväll — icke första gången.

Mig synes det vara ett ovedersägligt faktum, att den stora salighetsfrågan: *Hvad skall jag göra, att jag må blifva frälst?* höres mer sällan bland oss nu än för 25 år sedan. Under det att våra pastorer då fingo frågan i regel hvarje vecka och ofta flera gånger om dagen, få de den nu kanske en gång om året — kanske ej på flera år.

Och nu till min fråga:

Hvaruf kommer detta?

Om ingen eller ytterst få fråga på fullt allvar efter frälsning, så ligger det nära till hands att tänka, att ungefär lika få finna den. Endast den som söker har löftet att finna. Men om blott få finna frälsning och många af de gamla flytta från riket på jorden till riket i himmelen, så är det mycket lätt att räkna ut, att riket på jorden aftager. Jag har stundom tänkt: kanske vår barnuppföstran är bättre än förr, så att fler barn bli bevarade i döpelsenåden. Men jag vågar icke helt lita därpå. Den trösten torde till en stor del vara falsk. Sant är, att en del föräldrar tydligare förstå döpnadens betydelse i barnuppföstran och därför mer direkt göra dess bevarande till föremål för sina sträfvanden. Men sådana sträfvanden lyckas tyvärr icke alltid, och där de lyckas som bäst, blir där nog i alla fall en kris, då ett medvetet andligt lif skall bryta sig

fram. Och i denna brytning framkommer nog frågan i någon mån.

Å den andra sidan tror jag, att i allt för många hem äfven hos församlingsmedlemmar saknas husandakt och den ande af kristligt allvar och fromhet, som utgöra ett så nödigt villkor för att ett sundt medvetet andligt lif skall kunna framväxa ur döpelsenåden.

Vidare har jag tänkt till min tröst: kanske vägen till frälsning numera så tydligt utpekas i söndagsskolan, konfirmationsklassen och predikan, att den sökande där får ett allt tillfredsställande svar, så att frågan ej behöfver högt uttalas. Att sådant händer, tror jag mig ha sett exempel på. Men om det händer oftare nu än förr, vågar jag ej hoppas. Då fler högt uttalade frågan, tror jag att också fler hyste den utan att våga uttala den, och dessa torde lika lätt då som nu kunnat finna svar i vår uppbyggelse-litteratur och undervisning. Alltså kan jag ej värja mig för den fruktan, att detta sakförhållande är ett tidens tecken. Och vi hafva ju Frälsarens befallning att *akta* därpå och Pauli marning att vandra välbetänt, köpande tiden. Detta synes mig vara omöjligt, om vi icke någorlunda *förstå* vår tid och dess tecken. Åtminstone är det vår plikt att på fullt allvar *söka* sådant förstånd. Om vi så föga lyckas, få vi trygga oss vid löftet: Herren leder de enfaldiga rätt. Mig synes, att tiden i alla händelser är en rörlig tid. En sådan är rik på tillfällen — att vinna godt och undfly ondt. Men om vi ej förstå vår tid, skola sådana tillfällen gå förbi obegagnade. Och om vår okunnighet beror af försummelse, ådraga vi oss svårt ansvar. Tänk, om någon i min omgivning skulle gå miste om frälsning, därför att jag icke vandrade välbetänt och köpte tiden!

Hemma den 15 juli.

Din

NATANAEL.

Naturen är en bok, som endast somliga kunna förstå; Kristus är en bok, i hvilken t. o. m. de fåkunniga kunna finna visdom.

* * *

Den, som icke kan förlåta andra, sönderbryter den brygga, öfver hvilken han själf måste gå, ty hvarje människa behöfver få förlåtelse.

Kyrkliga nyheter.

Öppnandet af skollåret vid konferensens läroverk i Coeur de'Alene, Idaho, äger rum den 16 instundande september.

* * *

Portland. Augustana. En mycket lyckad midsommarfest hölls midsommardagen på kvällen hos familjen Axelsons, anordnad af ungdomsföreningen. Den var mycket väl besökt och behållningen god.

Söndagsskolan höll fest i Halladay Park tillsammans med Immanuelsförsamlingens söndagsskola den 4 juli. Dagen var skön, men festen fåtaligt besökt, för öfrigt rätt lyckad.

Willing Workers bjöds af Pearl Nylander den 6 juli. Kvinnoföreningen af mrs Roes den 11 och ungdomen af Eveline och Alice Dahlgren den 12 juli.

Pastor Nordström från Fresno, California, har gästat Portland, Warren m. fl. platser. Han reser i vår bokhandels intresse och öker prenumerationslistan å samfundets tidningar rätt betydligt.

Den 1 juli påbörjades svensk hvar dagsskola med pastorn som lärare. Tjugusju barn äro inskrifna. Skolan hålles blott på f. m. fem dagar i veckan.

* * *

Warren, Oregon. Söndagen den 23 juni firades gudstjänst med skrift och nattvardsgång. Midsommandagen, den 24 juni, höll söndagsskolan fest i det gröna. Det var skönt därute i grönskande skog. Barnen läste vackra stycken och sjöngo passande sånger. Gemensam middag spisades. Rätterna voro både många och välsmakande. Stämningen god.

Den fest, som Herren och hans ord får helga, uppmuntrar och vederkvicker. De som arbetat bland barnen för att hjälpa dem och som arbetat för att göra denna fest så uppmuntrande förtjäna allas tack.

Warren-kolonien tillväxer så småningom. En familj har nyss inflyttat och köpt sig en liten farm. Familjen kommer ända från McKeesport, Pa., och känner sig redan hemma.

Välsigne Gud vår söndagsskola och vår församling!

* * *

Hockinson-pastoratet. Konfirmation hölls i Valby-församlingen vid Gooseberry, Oregon, den 7 juli med: Emma Carolina Bergström, Hanna Kristina Bergström,

Ellen Otilia Bergström,
Carl Fredrik Bergström,
Erick Wilhelm Bergström,
Edith Carolina Carlson,
Carl Johan Efraim Peterson,
Oscar Edward Peterson och
Carl Fredrick Troedson.

Den sistnämnde på engelska språket, de öfriga på svenska.

Saron-församlingen vid Gresham, Oregon, höll en lyckad fest för söndagsskolan och ungdomsföreningen den 9 juli. Man samlades uti mr Petersons skogsdunge vid kyrkan. Ett godt program utfördes af barn- och ungdomsskaran. Tillställningen hedrades genom närvaron af pastor C. A. Tolin och familj från Portland, pastor M. A. Nordström från Fresno, Cal., och Andr. Staffanson från Portland. Tal höllos på eftermiddagen af pastorerna. En talrik skara folk var samlad, och i mycket var festen en erinran om konferensmötet på samma plats förlidet år.

B. S. NYSTRÖM.

* * *

Seattle. Vår utflykt fjärde juli var väl lyckad. Både äldre, yngre och barn njöto i fulla drag af naturens friskhet och behag. En stor skara ungdom hade samlats på eftermiddagen, och alla deltog med lif och lust i att springa och leka. Vi äro glada öfver att kunna säga, att ungdomen uppförde sig på ett ordentligt och för tillfället passande sätt. Må Herren få hjälpa oss att, hvarhelst vi äro, så handla och lefva, som det anstår oss som kristna att lefva.

Svenska skolan inom församlingen började den 8 juli. Vi ha nu 33 barn inskrifna. Vi hoppas dock att få ännu flera.

Sångkörerna ha troget fortsatt med arbetet under denna, den vackraste tiden af sommaren, hvilket är ett tydligt bevis på att ej intresse saknas. Vi betvifla ej att flera vilja komma med under sensommaren och hösten. Till dem, som ej ännu äro med i sångkören eller ungdomsföreningen, säga vi: förspill ej tid och krafter! Herren vill mottaga dig och gifva dig en liden syssla i sitt riksarbete på jorden. Säll är den, som lämnar sig åt Herren i unga år.

* * *

Spokane. Lördagen den 29 juni hade församlingens söndagsskola tillsammans med söndagsskolan i Union Park en trellig utflykt till Manito Park, "Spokanes vackraste park". Vädret var strålande vackert,

och naturen stod i sin färging, såsom den endast gör i midsommartid, hvarför både små och stora fröjdade sig af hjärtans grund ute i det gröna.

Församlingens ungdom firade nationens frihetsdag med en utflykt till Liberty Lake. De som deltog i densamma skattade sig lyckliga i att få komma bort från stadens stöj och skjutande och i stället få roa sig med att ro på den vackra insjön eller ock klättra omkring bland backarna och från alla håll betrakta insjöns af den lätta vinden krusade och i solen glittrande yta.

Pastor Jespersion är nu tillbaka efter en rekreationsresa till östern, hvarvid synodalmötet besöktes. Ehuru numera bosatt i Coeur d'Alene, gör han en titt hit allt som oftast i något skolans ärende, och det är alltid glädjande för församlingen att få se en skynt af sin forne lärare och pastor.

Församlingsskolan pågår nu som bäst och kommer till att fortsätta under innevarande (juli) månad. Kanhända denna del af församlingsverksamheten mindre uppskattas nu än förr och språkförhållandet välfår afbräck; dock har församlingsskolan sin stora betydelse för församlingens framtid. Det ligger vikt vid att barnen få systematisk undervisning i kristendomens hufvudsanningar, om det ock i en nära framtid måste ske på landets språk.

* * *

Coeur d'Alene. Fem graduerade ur vår allfarsafdelning, nämligen V. R. Armifage, Lorena B. Arnold, Thos. Lantz, Dennis Lantz och Paul Witt. De erhöilo hvardera ett diplom. Vi hade ej någon vidare avslutningsfest, men i stället en "grand concert" under musikafdelningens auspicier, men därom har T. Hedman skrivit. (Se till denna tidning. Red.)

Den 22 maj predikade stud. Liden afsked i församlingen härstädes. Efter gudstjänstens slut surprenerade honom församlingen i herrskapet John Nelsons hem och skänkte honom en vacker summa penningar. En kort tid förut hade han varit föremål för en liknande öfverraskning. Båda summorna uppgingo till närmare \$60.

* * *

Vancouver, B. C. Extra sockenstämma hölls fredagen den 21 juni, då pastor G. S. Larson i Holdrege, Nebr., blef enhälligt vald till församlingens lärare. Det är att innerligen hoppas, att pastor Larson nu antager denna kallelse, så att församlingen slipper att vara vakant. Det skulle vara stor skada för synodens verksamhet i detta nordvästliga hörn och denna framgångsrika stad, om denna församling skulle vara utan pastor om ock blott en kort tid. Svenskar flytta fortfarande in, och ännu är här icke någon svensk verksamhet.

Tvenne af General Councils män, pastor Cranshore och mr Reiter, voro i Vancouver här om dagen och öfversågo fältet för att se om det var någon möjlighet att påbörja engelsk luthersk verksamhet. Men svenskarna här äro så genomsvenska, att det inte är lönt tala om någon engelska, och de få tyskar, som hålla fast vid sin lutherska tro, gå till den tyska luth. kyrkan, så ännu tyckes det icke vara någon utsikt att få material till ryggen för engelsk luthersk församling här.

Den 19 maj dog på hospitalet härstädes en ung svensk man, som nyligen anländt från Sverige. Första dagen han kom hit strålade hans ansikte, som om han nu ändtligen kommit till det förlovade landet. Men det blef ej för honom ett paradiset. I sällskap med ett par kamrater for han upp till Britania Mines för att draga fördel af den höga betalningen. Där arbetade han omkring tvenne veckor, hvarefter han fördes tillbaka sjuk. Den glada, lifliga blicken hade nu försvunnit från hans ansikte, tårar kommo honom i ögonen, där han låg och vred sig på sitt läger. En kär maka och älskade barn på gammal fosterjord kommo honom säkert i tankarna. Han hade bedit en kamrat att icke skriva hem, förrän han började blifva bättre. Han hörde begärligt på, när ordet lästes för honom, och deltog äfven med uttryck i bönen. Han försänrades, och slutligen fick man ej besöka honom. Då man märkte, att han var nära döden, eftersändes en svensk, men denne kom ej till hospitalet, förrän döden hade skördat sitt offer. Där fick han sålunda dö, en ung man, knappt 30 år, i ett främmande land bland främlingar, som han inte kunde förstå. Hans lilla dotter hemma i Sverige höll på att fråga modern, när hennes fader skulle komma hem. Stackars barn! Hon får aldrig mer på jorden se sin fader.

En subskription upptogs bland svenskarna att betäcka begravningsomkostnaderna. Liket fördes till kyrkan. En blomsterkvast pryddes den enkla kistan. Liktalet hölls öfver Ps. 90: 12. Sedan fördes stoffhyddan ut till grafgården, där den ned-sänktes och hvarest den får hvila till uppståndelsens morgon. Bref sändes till den stackars änkan med underrättelse om den sorgliga tilldragelsen. Må Gud hjälpa henne att bära det hårda slaget. "Lär oss befänka huru få våra dagar äro, på det att vi må undfå ett vist hjärta."

* * *

Troy. Svensk församlingsskola hålles under sommaren af pastor och mrs Hawkins. 48 barn äro inskrifna. En del af dem äro barn af föräldrar, som ej tillhöra församlingen. Läroämnen äro: stafning, rättskrifning, inuanläsning, katekes och biblisk historia.

Sångkör har organiserats, och är den redan ifrigt sysselsatt med inhämtandet af notkunskap samt öfvandet af sångstycken. Medlemsantalet är 12. Mansrösterna äro i minoriteten.

Församlingen och dess vänner firade midsommarfest i det gröna på en vacker skogbeklädd höjd inom Troys landamänen. Det var en angenäm dag i Guds sköna natur. Mycket folk var församlat. Till programmet hörde lekar, förfriskningar, sång, tal och — öfverraskning. Den som blef öfverraskad, och det grundligt, det var pastorn, som helt plötsligt uppmanades att mottaga en gåfva af klingande mynt, hvilken vid närmare undersökning befanns vara värd \$54.75. För den om kärlek så vältaligt vittnande värdefulla gåfvan hembära vi äfven nu till alla gifvarna ett hjärtligt tack. Detta var visst icke första gången församlingen bevisade oss en stor välvilja. Tvärtom hafva vi efter ankomsten hit många gånger fått mottaga dylika bevis på tillgifvenhet. Detta påminner oss om aposteln Jakobs ord: "All god gåfva kommer ned ofvanefter från ljusens Fader."

Den 28 juni jordfästades mr och mrs John Smiths spädbarn i grafgården å Burnt Ridge. En stor skara vänner hade samlats för att betyga den sörjande familjen sitt hjärtliga deltagande i dess sorg. Predikan hölls öfver Jer. 31: 3: "Jag hafver ju alltid och allestädes haft dig kär; därför hafver jag dragit dig till mig af blotta barmhärtighet."

Gudstjänster hölls söndagen den 30 juni på tvenne ställen å missionsfältet 10 och 5 mil öster om Troy, nämligen i den i närheten af f. d. postkontoret Anderson belägna norska lutherska kyrkan, där pastor Andreassen förut i många år varit församlingsherde, men nu på grund af försvagade kroppskrafter nödgats af-säga sig församlingsvärden, samt i ett skolhus i Nora-trakten, där vår gamle vördade banbrytare pastor P. Carlson först förkunnade lifvets ord för våra landsmän, och där de pastorer, som sedan efterträtt honom i Moscow-pastoratet, utfövat missionsverksamhet. Ett betydligt antal svenskar är bosatt i dessa trakter, men hittills har ingen permanent luthersk verksamhet bland dem kunnat komma till stånd. Nästa predikobesök till nämnda platser göres den 21 juli.

En insamling till förmån för aflidne pastor C. J. Beckmans familj gjordes härstädes den 14 juli. Under lifstiden betjänade pastor B. i flera år denna församling, och nu önskade man på detta sätt betyga honom och hans efterlämnade kära sin kärlek och vördnad. Det insamlade beloppet var \$44.95. Vi uttrycka härigenom också vårt innerliga deltagande med de efterlämnade i deras djupa sorg och bedja, att all hugsvalelses Gud måtte trösta dem i deras bedröfvelse.

Kvinnoföreningen höll sitt månadsmöte i A. W. Sjölanders hem. Här förekom nu också en öfverraskning, i det att konferensens ordförande och vår församlings forne lärare, pastor N. J. W. Nelson, med familj helt oförmodadt anlände per hästskjuts från Moscow och glädde församlingen med ett kärt besök. Han öppnade mötet med bibelläsning och bön samt talade några hjärtliga manande ord till föreningen. Vi tacka för det vänliga besöket och bedja pastorsfamiljen i Moscow vara hjärtligt välkommen igen.

Äfvenledes hade vi glädjen att vid detta möte se ibland oss den i Guds rikes tjänst numera så åldrige vordne banbrytaren farbror P. Beckman och hans ålderstigna maka, hvilka i väntan på Herrens kallelse till den triumferande församlingen i himmelen tillbringa sin lefnadsafton i vårt samhälle och såsom medlemmar af vår församling. Att se vårt kära ärevärdiga prästfolk ännu in i sena åldern med sådan trohet deltaga i arbetet för befrämjandet af Guds

rikssak i världen är för oss en predikan, som talar kraftigare än ord. O Gud, gif oss enhvar kraft att troget hålla på med arbetet i din vingård, till dess du säger: "Kalla fram arbetarna och gif dem deras lön."

Kollekten vid detta möte uppgick till \$9.55. Nästa möte hålles hos mrs F. O. Swenson.

* * *

Moscow. Våra tvenne föreningar höllo den 26 juni möten i herrskapet John Almquists hem. Båda voro talrikt besökta, och inkomsten blef god. Ungdomsföreningen hade åter möte på kvällen den 12 juli i kyrkans undervåning.

Willing Workers, som en tid legat i lägervall, har nu åter börjat röra på sig. Den höll möte i prästhuset e. m. den 12 juli. Önskligt vore, om fler af de små flickorna ville sluta sig till deuna förening.

Fruarna Ramstedt jämte barn samt Selma Lindquist återvände nyligen från sin visit i Minnesota. Välkomna hem igen!

Pastor Hawkins med familj från Troy gästade i herdetjället härstädes ett par dagar vid 4 juli-tiden. På kvällen den 5 hölls gudstjänst i kyrkan, hvarvid pastor Hawkins predikade. Vid samma tillfälle frambar prästfolket sin nyfödda dotter till Herren i det heliga dopet, därvid hon erhöll nament *Phyllis Virginia*. Till våra gäster säga vi ett hjärtligt tack och välkomna åter!

* * *

Från La Conner. Ungdomsföreningen och dess vänner firade en angenäm och lyckad midsommarfest i Hansons Grove. Väderlek och omgifning voro i allo gynnande.

Mr och mrs Alfred Polson bjödo till symöte i sin trädgård på själfva 4:de juli. En stor skara af både äldre och yngre, svenskar och proselyter samlades. Att svenskar amerikaniseras, får man se allestädes. Här får man ock se, att amerikaner försvenskas. En af dessa lär ha ytttrat: "Det är min missräkning i lifvet, att jag ej föddes svensk." Den bästa grannsämja är rådande. På det mycket fria och omväxlande programmet förekommo både: "Vårt land, vårt land" och "My Country, 'tis of Thee." Matkorgar medfördes, och så fingo vi alla god middag. På e. m. serverade Polsons glass, kaffe och dopp.

Sydföreningens behållning var nära \$30.

Alla voro ense om att de frät dagen på ett särdeles angenämt sätt.

* * *

Konferensens läroverk öppnar sina dörrar den 16 september 1907.

* * *

Pastor Herman Lind har erhållit kallelse till Bellingham-pastoratet.

Columbia-konferensens läroverk.

Huru går det med skolbygget? Så frågas från flera håll. Vi kunna svara, att det går bra. Den 23 maj öfverläts åt firmen Butcher, Carlson och Jones kontraktet för uppförandet af den första byggnaden för \$11,155, och dessa män ha drifvit arbetet med tillfredsställande fart, och de komma med all säkerhet att ha byggnaden färdig till bestämd tid, den 1 sept. Deras kontrakt innesluter dock icke värmeledningen, målningen eller de elektriska trådarna för belysningen. Fullt färdig kommer byggnaden att kosta nära \$14,000. För en så stor, ändamålsenlig, vacker och bastant byggnad är det alls icke ur vägen i denna tid, då både arbete och virke äro så dyra. Den uppföres af sten och tegel och har "basement" och två våningar. Tvenne mindre mera tillfälliga byggnader, den ena en samlingsal och den andra en matsal med därtill hörande kök, skafferi och rum för "matron", uppföres äfven. Alla byggnaderna skola uppvärmas med ånga från en och samma ångpanna, som kommer att inrymmas i ett särskildt litet hus. Vi hoppas få allt i allra bästa ordning och skick till den 1 sept. Den 16 sept. öppnas skolan, och då skola vi vara väl förberedda att gifva den ungdom, som då samlas vid Columbia-konferensens läroverk, den allra bästa undervisning, ledning och vård. Skolan kommer att ha tillräckligt många stora, ljusa och trefliga lärosalar. De boningsrum, som skolan låtit bygga för studerande, äro alla mycket inbjudande, ljusa och rymliga. De upplysas med elektricitet och värmas med ånga. Skolans läge är utsökt skönt och hälsosamt. Den som icke kan trivas där, får nog svårt att trivas någonstades.

Skolan kommer att hafva trenne afdelningar: *Academic*, *Business College* och *Musical Conservatory*. Dessa afdelningar bli alla fullständiga, och den undervisning, som i dem kommer att meddelas, blir fullt jämförlig med den allra bästa af samma slag, som meddelas på något annat ställe i hela detta land. Den

allra största noggrannhet brukas vid val af lärare. Vi vilja ha sådana lärare, åt hvilka man med trygghet kan anförtro vår ungdom.

De som ha söner eller döttrar, som ännu studera, böra icke försumma att med det snaraste tillskrifva pastor J. Jespersen, Coeur d'Alene, Idaho, som med största beredvillighet skall stå till tjänst med upplysningar och råd.

Missionsmöte.

Tacoma-distriktet höll sitt sista missionsmöte i Pleasant Ridge (La Conner) den 18—20 juni. Mötet tog sin början tisdagskvällen den 18 med predikan af pastor V. N. Thorén. Text: Ebr. 3: 7—11 med ämne: Faran af att uppskjuta sin omvändelse. Studerande O. R. Karlström, som under sommaren betjänar församlingen i Seattle, sjöng en sång, hvarefter pastor Herman Lind, som nyligen påbörjat arbetet på missionsfältet i Ballard, predikade öfver förra delen af Ebr. 2: 3: Huru skola då vi kunna undfly, om vi icke hafva aktat en sådan frälsning?

Onsdagen kl. half elfva var åter en skara församlad i kyrkan. Farbror L. O. Lindh från Tacoma började med bibelläsning och bön, hvarefter tvenne predikningar följde. En af stud. Trued från Vancouver; B. C., öfver Uppb. 22: 17 med ämne: Kallelsen. Den andra af stud. Karlström öfver 1 Kon. 10: 1—9 med ämne: Upplysningen. På kvällen var gudstjänsten uteslutande på engelska språket för att gifva sådana, som ej förstå svenska, tillfälle att deltaga i mötet. Predikan hölls af pastor Herman Lind öfver Ebr. 1: 16. En af församlingens unga damer, Carrie Olson, sjöng en sång, hvarefter stud. Trued sade några ord med anledning af Matt. 9: 35—38.

Torsdagen var den stora dagen i högtiden. Mycket folk hade samlats redan på förmiddagen. Pastor Thorén, distriktets ordförande, började med bibelläsning och bön. Stud. Karlström inledde diskussionen öfver det praktiska ämnet: Rätta bruket af Guds ord. En och en half timme flyga snart sin kos, då man börjar diskutera, så gjorde det här åtminstone. Dr Anderson var rädd det icke skulle blifva nog tid för diskussionen. Kl. 12 tog man rast för gemensam middag, och kl. 2 var folkskaran åter i kyrkan. Nu var det icke blott präster och studerande, som talade, utan äfven församlingsmedlemmar. Hvad som skall göras

för att ordet skall blifva kärt, smakligt, dyrbart, hur att intressera barn och i synnerhet ungdom, hur roman- och dålig litteraturs läsning hindrar ett rätt bruk af ordet o. s. v. voro tankar, som framställdes under diskussionens gång.

Sedan diskussionen afslutats på eftermiddagen, foro några af bröderna in till staden, La Conner, för att uppmuntra och glädja en äldre kvinna, som genom sjukdom var förhindrad att närvara vid mötet. Under hälsans och kraftens dagar var hon med i arbetet inte blott i församlingen hon tillhör, utan äfven i andra. Det var då ock tillbörligt att hon skulle vara ihågkommen nu, då hon inte kan färdas till kyrkan. En liten andaktsstund hölls i hennes hem.

På kvällen firades Herrens heliga nattvard. Farbror L. O. Lindh höll skrifttalet med ledning af Ebr. 10: 21, 22. Pastorerna Lind och Thorén tjänade som liturger. Efter nattvarden gäfvos tänkespråk. Fastän blix, åska och regn voro hotande på kvällen, lät icke det goda La Conner-folket skrämman sig att stanna hemma. Åh nej. Hvad man har intresse uti, det vill man vara med om, och ursäakterna smälta bort som snö för solens stralar.

Mötet var mycket intressant och uppbyggligt. Det var upfriskande till både kropp och själ. Den sköna och härliga naturen! Hvad den kan predika för fattiga jordevandrare! Pleasant Ridge har sannerligen inte fått sitt namn förgäfvos, ty vackert är där, det är säkert. Prästfolk och församling sparade icke heller någon möda att göra det hemtrefligt och underhållande för besökande och studerande. Må så godt där borta på eder vackra "Ridge", godt folk! Hafven ett hjärtligt tack för trefligt umgänge och uppoffrande kärlek!

Affärsmötet hölls på tisdagseftermiddagen. Det blef beslutadt, att nästa missionsmöte hålles i Vancouver, B. C., den 6—8 augusti.

A. T.

En vänlig påminnelse.

För skolbygget i Coeur d'Alene behöfves det nu dagligen betydligt med penningar. Undertecknad vill därför vänligen bedja dem som subskriberat samt äfven dem som icke haft tillfälle ännu att subskribera, att godhetsfullt insända hvad de kunna för skolans byggnadskassa. "Snar hjälp är dubbel hjälp."

Vänligen,

J. JESPERSON.

Columbia,

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 1:sta i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
823 East 5th St.,

MOSCOW, IDAHO

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström och

Pastor G. A. Anderson, D. D.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige65 "

Columbia.

Vol. VIII. No. 8.

August 1, 1907.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price

50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

Datot å adresslappen utvisar, till hvilken tid tidningen är betald.

Då prenumeration insändes, framflyttas datot å adresslappen, hvilket utgör vårt kvitto.

Sker något misstag, så underrätta oss. Likaså om tidningen icke kommer regelbundet.

Tycker ni om tidningen, så tala om det för er granne och bed honom prenumerera.

KONFERENSENS AMBETSMÄN.

Pastor N. J. W. Nelson, ordförande,

823 E. 5th st., Moscow, Idaho.

Pastor C. E. Frisk, vice ordförande,

811 So. 8th st., Tacoma, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oregon.

Pastor Carl J. Renfard, kassör,

150 N. 19th st., Portland, Oregon.

Det är en högligen intressant och ytterst viktig fråga, som broder "Nafanael" (Guds gälfva) framställer i sitt bref i detta nummer af COLUMBIA. Genom sina iakttagelser har han kommit till det nedslående resultatet, att "den stora salighetsfrågan: *Head skall jag göra att jag må blifva frilst?*" höres mer sällan bland oss nu än för 25 år sedan. Under det att våra pastorer då fingo frågan i regel hvarje vecka och ofta flera gånger om dagen, få de den nu kanske en gång om året, kanske ej på flera år." Med anledning häraf frågar han: "Hvaraf kommer detta?" Vi hoppas, att "Teofilus" (Guds vän) i nästa nummer kommer med ett ingående, belysande svar. Men han skall nog icke taga till misstänke, om andra Guds vänner också söka svara på frågan. Vår vore, om hvarandra en af oss ville grundligt tänka på denna fråga och svara på den för egen del. Ty som sagdt, den är så ytterst viktig. Den andliga verksamheten har som sitt första mål att väcka människorna till angelägenhet om deras själs fräls-

ning, och om det nu är så att sådan angelägenhet är i aftagande bland oss, så är det högst af nöden, att om möjligt söka reda på orsaken därtill, att det onda må kunna botas. Härmed inbjuda vi därför på det hjärtligaste en hvar för saken intresserad att till oss insända sitt bidrag till svar på frågan. Gören det snarast möjligt. Kunde vi fylla ett helt nummer af tidningen med inlägg i det viktiga ämnet, så tro vi, att ett dylikt nummer skulle blifva i hög grad lärorikt, intressant och värdefullt. Och härmed lämna vi för tillfället saken i våra läsares händer. Med glädje skola vi mottaga och publicera edra bref. Herren lede oss alla med sin gode Helige Ande.

"Dömen icke efter utseendet, utan dömen den rättvisa domen." Detta är en maning, som tyvärr allt för ofta förbises till och med af kristna i deras förhållande till hvarandra. Likaså är det med hänsyn till så många andra af det gudomliga ordets utsagor. Huru ofta händer det icke att man fäller en hård dom öfver någon medkristen efter hvad skenet tyckes gifva vid handen? Men "utseendet" bedrager mången gång — oftare än vi ana. Vi böra vara ömsinta mot hvarandra och icke lägga vår medkristen någon synd till last, utan att först göra oss fullt förvissade därom, att han verkligen har felat. I vårt eget hjärta böra vi icke döma honom efter "skenet" och ännu mindre böra vi utbasuna hans förmenta fel för den stora allmänheten. Det sistnämnda bör väl icke ens ske om det ock är verkliga fel, som vår medbroder är saker till? Ej heller böra vi i vårt hjärta *kärlekslöst* döma den verkligt felande. — Närmaste anledningen till att vi kommo på dessa tankar är en i detta nummer förefintlig skrifvelse, däri en pastor föregifves hafva faktiskt försummat att besvara ett par bref, en beskyllning, som uppenbarligen är utan grund i verkligheten. Härmed är dock ej sagdt, att icke präster ibland grufveligen försumma sig och på andra sätt fela. Tyvärr, tyvärr äro ock de ingenting annat än bristfälliga människor. — O, hvilken vishet vi behöfva i vårt dagliga umgänge med hvarandra för att kunna skicka oss rätt efter Herrens ord: "Dömen icke efter utseendet, utan dömen den rättvisa domen!"

Såsom alla ha sig bekant, började vår konferens aktivt skolarbete förliden januari månad, men intet försök gjordes att då samla vår egen ungdom vid skolan, emedan vi inga aekkommodationer i fråga om bostadsrum hade att bjuda på. För framtiden blir saken helt annorlunda. Konferensen har beslutat att uppföra ändamålsenliga skolbyggnader, och af skolpresidentens skrifvelse i detta nummer af COLUMBIA framgår, att arbetet med dessas uppförande pågår med all skyndsamhet och kraft och att allt skall vara i ordning för att mottaga våra ungdomar och jungfrur redan den 16 nästkommande månad. Detta är förvisso goda nyheter, som böra hälsas med glädje öfver hela konferensen. Alla de, som värdera förmånen att få sina barn fostrade under kristendomens helgande inflytande, tacka säkerligen Gud därför att vår konferens ändtligen kommit därtill, att den kan erbjuda tillfälle till sådan fostrans erhållande. Det blir en verklig jubeldag, då vi den 16 september få samlas i vår egen präktiga skolbyggnad till skolårets högtidliga öppnande! Hvem vill icke den dagen vara med! Vi hoppas att så många, som möjligtvis kunna, vilja infinna sig. Och I föräldrar, sänden edra söner och döttrar till *vår* skola! Där skola de få vård och tillsyn, som kan täfla med den, I själfva kunna ägna dem. Och så få de mottaga en af kristendomen uppburen gedigen undervisning, som skall göra dem skickliga att väl fylla sin plats i lifvet.

Hvile Guds välsignelse öfver *vår* skola.

Vid hvarje inträffande dödsfall bland synodens prästerskap är det en synodalinrättning, som osökt kommer en i tankarna, nämligen *Understödkassan*. Denna har till uppgift att lämna hjälp bl. a. åt aflidna pastorers efterlämnade familjer. Först och främst erhåller den aflidnes (om han varit medlem i kassan) familj en summa motsvarande \$1.50 per medlem, hvilket belopp genast efter dödsfallet utbetalas. Som pastorernas antal nu är närmare 600, så inser en hvar hvilken anseelig hjälp vederbörande finge, om *alla* dessa nära 600 vore medlemmar. Men nu är beklagligt nog icke stort mer än hälften, som värdera denna inrättning nog högt för att hafva anslutit sig till densamma. Det ser ju ut

som om de öfriga missunnade de sina den hjälp de skulle få, därest de själfva fölle ifrån. Nu senast har pastor C. J. Beckman, som under åtta års tid var medlem inom vår konferens, skördats af den obeveklige liemannen. Maka och fem barn ha därigenom beröfvats sin jordiske försörjare. Sannolikast är intet lagdt "i hög" för dem att nu lefva af. Den hjälp, som nu från Understöds-kassan erhålles, skall därför säkerligen vara kärkommen. Något litet fås sedan årligen. Pastor Beckmans namn förekommer nämligen å listan på medlemmar i sagda kassa. Är det någon af bröderna inom vår konferens, som icke är medlem? Är det någon församling, som försummar att upptaga den årliga kollekten till förmån för denna barmhärtighetsinrättning? Om så är fallet, hvarför är det så?

Tidningarna hafva nyligen meddelat den sorgposten, att pastor C. J. Beckman efter blott en helt kort tids sjukdom hemförlovats den 26 juni 1907 i en ålder af 45 år och 19 dagar.

Helt oväntadt kom detta budskap. Hvem skulle ha trott, att den kraftige till synes så hälsosamme mannen, i mannaålderns kraft, vore den, som näst skulle undanryckas af döden? Men Herrens tankar och vägar äro annorlunda än våra. Hvem han vill, den kallar han, också då lefnadssolen står vid sin middagshöjd. Hvilken maning till en hvar att alltid vara beredd till den sista dyra färden!

Pastor Beckman ordinerades till det heliga predikoämbetet vid synodalmötet i Lindsborg, Kans., den 5 juni 1892, på kallelse af dåvarande Sions-församlingen i East Portland, Oregon, och Valby-församlingen i Gooseberry, samma stat. Sedermera lades till hans pastorat äfven församlingarna i Skamokawa och Vancouver, Wash. Detta pastorat betjänade han till i september 1894, då han flyttade till Moscow-pastoratet i Idaho, hvilket lärare han var till den 1 maj 1900. Vid Columbia-konferensens organisation den 4 mars 1893 valdes pastor B. till sekreterare, hvilken syssla han innehade till konferensens nästföljande årsmöte.

I Portland fann pastor B. den, som skulle blifva hans trogna föl-

PASTOR C. J. BECKMAN.

jeslagarinna genom lifvet, nämligen Carolina Erlandson, med hvilken han förenades i äktenskap den 28 september 1892.

Från Moscow flyttade past. Beckman till Bayfield, Wis., där han stannade blott en kort tid. Hans nästa verksamhetsfält under några år var Gardner, Mass. Därifrån flyttade han till Olean, N. Y., hvar-est han fick nedlägga herde- och vandringsstafven. Där lades ock den nedbrutna stoffhyddan den 28 juni till hvila under stora högtidligheter i närvaro af alla pastorerna inom det distrikt han i lifstiden tillhört och under stort tilllopp af sörjande församlingsmedlemmar och andra vänner. Hvile han i frid till uppståndelsens härliga morgon!

Närmast sörjes den hänsöfne brodern af hans trogna maka och deras fem minderåriga barn samt moder och en syster. Må han, som är än-

kors och faderslösas beskyddare, taga under sitt gudomliga hägn dessa, som nu beröfvats sitt närmaste jordiska stöd, och hugsvala dem i deras sorg såsom han allena det kan! Vi betyga dem vårt innerligaste deltagande i denna deras svåra pröfningsstund.

Ett missionsbesök bland bergen i British Columbia.

Forst.

Såsom jag har lofvat tidningens läsare i min reseskildring till Mabel Lake, B. C., skulle jag nu meddela något rörande själfva besöket därstädes. Och vi måste då först säga något om vårt folks kyrkliga ställning under deras flydda år härstädes. Och kyrkligt äro de till tro och öfvertygelse afgjort lutheraner. Emellertid hafva de här så väl som ock i Ryssland stått i mycket nära förbindelse med tyskar, hvarför de äro ock fullt mäktiga det tyska språket. Ja, de äro verkligt språklärda, ty de kunna bruka fyra olika språk. Och alldenstund några tyskar också finnas här, och äfvenså en tysk präst bosatte sig här för några år sedan, börjades kyrklig verksamhet redan då af denne man, naturligtvis på tyska språket. Och med denna verksamhet hafva svenskarna låtit sig nöja i det längsta. Emellertid förstodo de ju att på detta sätt skulle de så småningom förlora sitt svenska språk och blifva förvandlade till tyskar, men i längden blef detta omöjligt att uthärda. Och nu är det att märka, att äfven i Ryssland hade

THE COEUR D'ALENE COLLEGE COEUR D'ALENE, IDAHO

Columbia-konferensens Läroverk börjar sitt 2.dra läs-år den 16 september 1907. Grundlig och tidsenlig undervisning meddelas af skickliga lärare i alla ämnen, som tillhöra följande fullständiga afdelningar:

ACADEMIC DEPARTMENT
BUSINESS COLLEGE
CONSERVATORY OF MUSIC

För vidare upplysningar tillskrif läroverkets president

J. JESPERSON,
COEUR D'ALENE, IDAHO.

deras förfäder kämpat en hård kamp i detta afseende, men också vunnit seger, så att Gammal-Svenskby är starkare svensk nu, än den var för 50 år sedan. Nog af, svenskarna begärde att halfva delen af gudstjänsterna skulle hållas på svenska språket, som de ville försöka att själfva hålla genom att läsa en predikan o. s. v. Men nej, detta skulle icke tillåtas. Men då samlade sig svenskarna, togo mått och steg för att organisera en svensk luthersk församling i förbindelse med Augustana-synoden. Strax vände de sig äfven till vårt samfunds Book Concern för erhållande af svensk luthersk litteratur för att kunna hålla gudstjänst och söndagsskola, som de ock sedan strax började. Detta skedde i februari och mars månader d. å. Och därpå vände sig äfven mr Sigalet till mig med begäran att göra dem ett besök. Det torde nämnas att han sände först tvenne bref till pastor Swanson i Vancouver, B. C., men utan att få svar. Näväl, det var detta macedoniska rop, som jag icke kunde motstå, oaktadt att jag därmed förbrutit mig mot både Minnesota- och Columbia-konferensen. Och detta rop blef för mig så mycket starkare som att jag redan förlidet år hänvisade mr Sigalet till pastor Swanson, som också då var där och förrättade en vigsel.

Näväl, fredagen den 7 dennes (juni) hölls gudstjänst i mr Sigalets hem. Äfven på lördagen hölls gudstjänst, hvarefter sv. ev. luthersk församling organiserades enligt vår konstitution med 23 kommunikanter och 19 barn, alltså ett antal af 42 själar. På söndagen samlades vi åter till gudstjänst i skolhuset kl. 10 f. m. Den första delen i denna gudstjänst var stadfästelsen af ett dop samt formlig intagning af medlemmarna, hvarpå den vanliga gudstjänsten följde och afslöts med installation af de valda ämbetsmännen. Kl. 4 e. m. börjades åter gudstjänst med förhör med tvenne konfirmander, som äfven konfirmerades. Efter konfirmationen följde skrifttal och nattvardsgång. Barnen, som blifvit undervisade först på tyska, men sedermera på svenska språket, skulle fortsätta med läsningen i söndagsskolan. En kollekt på \$8.60 upptogs för Minnesota-konferensens mission. Så förflöt alltså den första dagen i denna lilla församlings historia. För framtiden skulle församlingen hålla gudstjänst i skolhuset

hvarannan söndag och söndagsskola i husen hvarje söndag. Vid gudstjänsterna läses Harms postilla, och de flesta af medlemmarna äro goda psalmsångare. Dessutom lofvade jag, att de skulle få tvenne pastorsbesök under året. Och må nu Guds rika välsignelse hvila öfver denna lilla nyplantering! Och härvid måste jag säga att detta var den mest lärorika och intressanta missionsresa jag någonsin gjort.

Eder i Herren förbundne

L. J. FIHN,
missionspastor.

Ann. af Red. Pastor Fihn har här ofvan framställt pastor Swanson i en mindre fördelaktig dager och vår plikt bjuder oss att taga denne vår f. d. konferensledamot i försvar en smula. Pastor Swanson höll sin afskedspredikan i Vancouver, B. C., den 10 mars och begaf sig strax därpå till sitt nya verksamhetsfält i Mass. Af pastor Fihns skrifvelse framgår, att det var först efter "februari och mars d. å." som mr Sigalet skref sina tvenne bref till pastor S. Det troliga är således, att brefven aldrig kommo pastor S. tillhanda. Det må ju ursäktas pastor Fihn att han icke har så noggrann kännedom om hvad som händer inom Columbia-konferensen!

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor Carl A. Tolin den 15 juni: Erik O. Nyholm och Helen K. Genborg;

den 22 juni: Oscar Holden och Lottie Youngberg;

den 6 juli: John Sandstrom och Emma Bergman; alla från Portland.

Af past. B. S. Nyström vid Brush Prairie, Wash., den 24 juni: Lester Setanen och Hilda Kaski, båda från Clarke co., Wash.

DÖPTA.

Af pastor Carl A. Tolin den 5 juli: Signe Maria, en dotter till Fred och Mathilda Nordquist i St Johns;

den 6 juli: Erland Albin, en son till J. A. och Ingeborg Olson i Eau-faula, Wash.;

den 8 juli: Alfred Wilhelm, en son till Wilhelm och Anna Olson, 870 Montana ave., Portland.

Af pastor B. S. Nyström vid Gresham, Ore., den 9 juni: Clarence Oscar, son till S. M. och Ida Staffanson;

den 23 juni: Carl Arthur Leonard, son till Carl Leander och Alma Josefina Nilson;

vid Morgan, Ore., den 30 juni: Paul Franklin, son till O. E. och Annie E. Lindström;

vid Gooseberry, Ore., den 4 juli: Edwin Elmer och Hazel Edith, barn till Samuel O. och Hilda S. Esteb.

Af pastor S. D. Hawkins den 5 juli: Phyllis Virginia, dotter till pastor och fru N. J. W. Nelson, Moscow.

Af pastor N. J. W. Nelson den 30 juni: Emil Werner, son till mr och mrs Peder Nelson, Moscow.

JORDFÄSTAD.

Af pastor Carl A. Tolin den 8 juli: Oscar Lander, hvilken på våren kom hit ut från Muskegon, Mich., för sin hälsa; men sjukdomen, lungsot, tog öfverhand och den 7 juli afled han på ett hospital här i staden. Han var medlem af vår församling i Muskegon och vid sin död 21 år, 3 månader och 28 dagar gammal.

Ack, hjälp mig medan än är tid,
mitt väl att rätt besinna,
att jag förlåtelse och frid
för Kristi skull må finna!

Heml. s. 138: 5.

Missionsbidrag.

"All början blifver svår", heter det, och meningen är ju, att fortsättningen går lättare. Men med hänsyn till denna insamling för konferensens skuldsatta missionskassa synes ett omvänt förhållande äga rum! Början gick mycket lätt. Alla, som jag muntligen framställde saken för, gäfvö villigt sin skärf för den goda saken. Men det vill synas, som om helt få sett mina upprop här i tidningen, ty eljest skulle väl flera ha kommit med sin större eller mindre gäfv. En annan tanke har också velat smyga sig öfver mig, men den skall jag behålla hos mig själf, för tillfället åtminstone! Det är mig en stor glädje få nämna om det ansenliga bidrag, en af konferensens missionsarbetare lofvat. Och jag tror mig veta, att det vill säga en verklig försakelse för honom att gifva så mycket. Må hans exempel måna till efterföljd.

Sedan förra redovisningen har jag haft glädjen mottaga följande:

C. O. Kämpe, Mt Vernon...\$ 4.50
Förnt redovisadt 145.80

Summa till dato...\$150.30

Följande ha subskriberat efter deras namn satta belopp:

Pastor B. S. Nyström.....\$50.00
Stud. Oscar Liden 10.00

Hjärtligt tack till alla glada giffvare!
N. J. W. NELSON,

Moscow, Idaho.

Om synodalmötet.

Augustana-synoden sammanträdde till sitt fyrtioåttonde årsmöte i New Britain, Conn., den 13 juni, sedan synodalarrådet, som sammanträdde den 7 t. o. m. den 11 juni och förberedde synodens förhandlingar, och ministerium den 12—13 juni hållit kollokvium med prästkandidaterna för ordination. Synodalspredikan hölls af dr E. Norelius, synodens president, med ledning af Matt. 28: 16 ff. såsom text, med ämnet: "En kungslig hälsning till Augustana-synoden från vår Herre och Frälsare Jesus Kristus." Den äldre predikanten förvånade allmed den kraftfullhet han ådagalade sig ännu vara i besittning af, och en hvar gladdes öfver hans enkla, historiskt skildrande och tros- och missionslifvande predikan. På fredagsmorgonen kl. 9 började synoden sina förhandlingar på sedvanligt sätt. Presidenten afgaf sin årsrapport, som väl blir synlig i samfundets tidningar och synodens protokoll, hvilken rapport öfverlämnades åt en sedvanligt vald kommitté att bereda förslag med anledning af presidentens rapport. Dr Norelius återvaldes med acklamation till synodens president och dr L. A. Johnston till vice president, pastor J. G. Dahlberg till sekreterare, pastor C. J. Bengston till skattmästare.

Därefter upptogs de af synodalarrådet för synoden förberedda ärendena till behandling. Synodens gemensamma läroverks rapporter upplästes och antogos. Med anledning af dessa rapporter beslöts:

- 1) att dessa rapporter antagas;
- 2) att direktionen bemyndigas sälja landegendomen i Paxton, Ill.;
- 5) att ett hjärtligt tack frambäres till Iowa- och Illinois-konferenserna för deras välvilja mot Augustana College & Theological Seminary, ådagalagd genom att åtaga sig att samla för endowmentfonder resp. \$40,000 och \$140,000 till år 1910;
- 6) att, alldenstund en större summa årligen fordras för att därmed gälda intresset å inrättningens skuld, och, alldenstund inrättningens utgif-

ter ständigt ökas, de olika konferensordförandena uppmanas att under det kommande året lägga sig all möjlig vinning om, att de olika konferenserna må insända hela beloppet å 25 cents-afgiften, samt dessutom med all kraft verka för indrifvandet af resterna å 25 cents-afgiften tillika med det, som ännu återstår å anslaget till den gamla skuldens betalning;

7) att, med afseende på dr A. W. Williams bortgång, synoden uttrycker sin tacksamhet till Gud för det trogna och mångåriga arbete, som denne hans tjänare fått såsom lärare utföra vid vårt läroverk. Måtte minnet af denne ädle samfundsvän och hans lifsgärning länge få fortfara bland oss;

8) att pastorerna J. A. Krantz och Jos. A. Anderson samt hrr dr C. J. Johnson och A. T. Larson inväljas såsom medlemmar i direktionen för en tid af 4 år;

9) att prof. J. H. Hauberg samt hrr Ab. Carlson och Fred N. Setterdahl utnämnas att granska skattmästarens räkenskaper för det kommande året.

Under tredje sessionen upptogs det reviderade konstitutionsförslaget till församlingskonstitution till behandling, hvilket helt litet skiljer sig från det gamla.

Mycken tid användes på diskuterandet af detta konstitutionsförslag, hvilket verkade demoraliserande på senare delen af synodalmötet med afseende på antalet ledamöter, som troget hårdade ut till mötets slut, och rätt ofta anmärktes, att man förödde tiden med onödigt ordklyfveri och lyndigheter. Man märkte dock att tvenne principer förfäktades af dessa principers gynnare, att befrämjas till regel och rättensnöre för präster och församlingar, den ena på bekostnad af den andre. Den ena principen kallades kongregationalistisk och den andra biskoplig, den ena är amerikansk, den andra europeisk eller svensk. Det frihetsälskande elementet i synoden är dock det mångtaligaste och därför fick och konstitutionsförslaget behålla dess ursprungliga styrelseprincip med någon liten färgläggning af biskoplig tendens.

Efter det man slutbehandlat konstitutionsförslaget upptog man ånyo de ärenden synodalarrådet förberedt till behandling. Synodens hemmissionsangelägenheter upptogs och rapporterna åhördes med mycken uppmärksamhet och intresse.

Sedan de antagits, fattades följande beslut:

1) att ett missionsanslag göres för innevarande år, som följer:

Illinois-konferensen	10c	pr	kom.
Minnesota-	"	8	" "
Iowa-	"	10	" "
Kansas-	"	7	" "
New York-	"	2	" "
Nebraska-	"	8	" "
Columbia-	"	2	" "
California-	"	2	" "

3) att synodens missionsstyrelse uppmanas så ordna verksamheten på missionsfältet, att särskilda pastorat må upprättas, och att dessa blifva själfständiga så snart som möjligt;

4) att en extra insamling göres under året i synodens alla församlingar till betalande af synodens hemmissionskassas skuld, och att missionsstyrelsen får i uppdrag att träffa nödiga anordningar för densammans verkställande;

5) att ett innerligt tack hembäres församlingar och enskilda för det understöd, som under året kommit denna verksamhet till del och hvarigenom det blifvit styrelsen möjligt att minska skulden med något öfver \$800;

6) att till styrelsemedlemmar för en tid af 4 år inväljas pastor E. K. Jonson och hr C. A. Larson, Rock Island, Ill.;

7) att till granskningskommitté inväljas prof. A. W. Kjellstrand och hr C. O. Gulleen.

Hednamissionssaken kom näst i ordningen, därvid de sedvanliga rapporterna upplästes och antogos och följande beslut fattades.

Hednamissionen.

1) att ett hjärtligt tack hembäres alla giffvare, och i synnerhet hr P. Swenson, Glencoe, Minn., för hans gifva af \$1,000.

Kvinnomissionsföreningen.

Skattmästarens rapport.

Beslöts:

- 1) att rapporterna antagas;
- 2) att synoden hembär föreningen ett hjärtevarmt tack för det understöd som erhållits under det flydda året, samt uttalar det hopp, att föreningen ej må tröttna i sitt arbete, utan hålla på i Guds kraft och blifva iståndsatt att under kommande dagar kunna stödja än mera kraftigt synodens allmänna hemmission.

Hednamissionsföreningen.

Skattmästarens rapport.

Beslöts:

- 1) att rapporten antages;

2) att synoden med tacksamhet erkänner denna förenings bistånd i arbetet och tillönskar henne mycken framgång af Gud.

Immigrantmissionen.

New York.

Styrelsens rapport.

Skattnästarens rapport.

Beslöts:

att dessa rapporter antagas.

Immigrantmissionärens rapport.

Beslöts:

1) att denna rapport antages och tryckes i *Augustana*;

2) att en kollekt upptages i synodens alla församlingar under nästk. oktober månad till förmån för denna verksamhet;

3) att till direktörer för en tid af 3 år inväljas dr L. Holmes samt hr C. A. Peterson, N. Y., och F. G. Axelsson, Brooklyn, N. Y.;

4) att dr P. A. Rydbergs resignation från medlemskap i direktionen antages, samt att hr Chas. Johnson, N. Y., inväljes i hans ställe;

5) att hrr C. E. Bohman och past. G. S. Ohlsson inväljas att granska skattnästarens räkenskaper för det kommande året.

Boston.

Styrelsens rapport.

Skattnästarens rapport.

Beslöts:

1) att rapporterna antagas;

2) att en kollekt upptages i synodens alla församlingar under nästk. månad till förmån för denna verksamhet;

3) att pastorerna J. Gullans och E. J. Peterson samt hr P. J. Fredrikson, Cambridge, Mass., inväljas till medlemmar i direktionen för en tid af 3 år;

4) att hr A. H. Hederstedt inväljes att fylla vakansen, som uppstått genom hr C. F. Carlsons resignation;

5) att till granskningskommitté inväljas pastorerna E. C. Bloomquist och A. M. L. Herenius.

Synodens kassa.

Skattnästarens rapport.

Beslöts:

1) att rapporten antages;

2) att, alldenstund många församlingar uraktlåta att insända 3 cents-afgiften, synoden härmed på det allvarligaste uppmanar ordförandena i de olika konferenserna att göra allt de kunna för att indriva så väl rester å denna afgift för flydda år, som ock afgiften för innevarande år;

3) att de \$25, som erhållits genom testamenten från framlidne Gustaf Nelson, Newman Grove, Nebr., öfverlämnas till synodens mission;

4) att professorerna P. Benzon och I. M. Anderson inväljas till granskningskommitté för året.

Understöds-kassan.

Styrelsens rapport.

Skattnästarens rapport.

Beslöts:

1) att dessa rapporter antagas;

2) att synoden uppmanar konferensordförandena att redan vid dess nästa möte tillsätta en lämplig person, som får i uppdrag att vid hvarje missionsmöte, och vid andra lämpliga tillfällen, frambålla denna för vårt samfund så betydelsefulla inrättning och göra insamling för densamma, samt lägga våra förmögna församlingsmedlemmar allvarligt på hjärtat, att vid upprättande af testamenten välvilligt ihågkomma våra åldriga, utarbetade lärare, deras efterlämnade änkor och oförsörjda barn med frikostiga bidrag;

3) att hvarje distrikt allvarligt vinnlägger sig om, att förmå alla pastorer inom sina respektiva områden att ingå i denna förening, samt inrapportera resultatet till konferensen vid dess nästa möte;

4) att understöds-kassans konstitution så emenderas, att ingen af synodens nuvarande pastorer eller professorer, eller de som hädanefter ordinerar eller upptagas i synoden, och som försumma att inom ett år från detta synodalmöte, eller inom ett år efter sin ordination eller upptagning i synoden, ingå i denna förening, skall beviljas medlemskap i densamma utan genom särskildt beslut af synoden;

5) att församlingarna påminnas om upptagandet af den årliga kollekten till förmån för denna kassa;

6) att pastor S. A. Lindholm samt konsul G. N. Swan och prof. C. L. E. Esbjörn inväljas till medlemmar af direktionen för en tid af 3 år;

7) att till granskningskommitté af kassörens räkenskaper för innevarande år inväljas dr C. A. Blomgren samt hr J. Hasselquist.

Church Extension Society.

Styrelsens rapport.

Skattnästarens rapport.

Beslöts:

1) att dessa rapporter antagas;

2) att styrelsen bemyndigas sälja egendomarna i Union City, Wash., och Julian Heights, Cook Co., Ill., så vidt detta kan med förmån ske;

3) att en kollekt upptages på bön-söndagen i synodens alla söndags-skolor till förmån för denna kassa;

4) att pastor C. J. Bengtson och A. T. Fant samt hr S. E. Hammargren inväljas till medlemmar af direktionen för en tid af 3 år;

5) att prof. L. W. Kling och pastor E. K. Jonson inväljas att granska skattnästarens räkenskaper för innevarande år;

6) att direktionen ålägges att öfverföra Church Extension Societys egendom och tillgångar af alla slag till synodens hemmissionsstyrelse;

7) att Church Extension Societys verksamhet hädanefter utföres af synodens hemmissionsstyrelse;

8) att Church Extension Society upplöses.

Augustana Book Concern.

Styrelsens rapport.

Skattnästarens rapport.

Beslöts:

1) att dessa rapporter antagas;

2) att synoden med glädje och tacksamhet hälsar utgifvandet af den svenska bibeln, samt rekommenderar att vårt svenska folk vid inköp af biblar vänder sig till Augustana Book Concern;

3) att synodens ämbetsmän och styrelsen för Aug. Book Concern tillsättes såsom en kommitté att ombesörja de festskrifter, som synoden i fjor beslöt skola utgifvas till jubelfesten 1910. (Se Ref. 1906, sid. 29, 15);

4) att synoden rekommenderar till direktionen att The Young Lutheran's Companion förvandlas till en engelsk illustrerad månadstidning å 32 sidor för de unga.

5) att direktionens åtgärd att öka antalet af exekutivkommittéens medlemmar från 2 till 4 sanktioneras;

7) att styrelsen tillstyrkes att så snart ske kan anställa en s. k. "Literary Editor";

8) att pastor C. A. Lindwall och dr L. A. Johnston samt prof. C. W. Foss inväljas såsom medlemmar i direktionen för en tid af tre år;

9) att till granskningskommitté inväljes prof. A. Kempe, C. L. Krantz och hr C. H. Godehn.

Diakonissverksamheten.

Styrelsens rapport.

Skattnästarens rapport.

Beslöts,

1) att dessa rapporter antagas;

2) att församlingar och enskilda ombedjas att med frivilliga gåfvor ihågkomma byggnadsfonden för anstaltens ålderdomshem och invalidhem;

3) att synoden uttrycker sin tacksamhet för den hjälp som diakonissanstalten i Stockholm gifvit oss i vår diakonissverksamhet;

4) att till direktör för en tid af 3 år inväljas dr S. P. A. Lindahl och pastor P. Peterson samt hr A. Blom;

5) att dr G. A. Brandelle inväljes att fylla vakansen som uppstått genom pastor E. S. Ternbergs resignation;

6) att pastor J. V. Carlson samt hrr A. Helgren och F. E. Miller inväljas till att granska skattmästarens rapport för innevarande år.

Petitioner.

Från konferenser.

Minnesota.

I fråga om tiden för de synodala beslutens trädande i gällande kraft.

scende på anslag till den gemensamma missionen träda omedelbart i gällande kraft.

Iowa.

I fråga om jubelfondens användande för Aug. Coll. & Theol. Sem., och ej blott för det teol. sem.

Beslöts, att beslutet som fattades i frågan om denna sak vid synodens möte år 1903 upphäfves, samt att petitionen beviljas.

California.

1. I fråga om hjälp för missionsfältet.

Beslöts,

1) att denna petition hänskjutes till missionsstyrelsen;

2) att California-konferensen beviljas \$700.

Columbia.

1. Om missionsbidrag å \$2,000.

Beslöts, att denna petition hänskjutes till missionsstyrelsen.

2. Att en extra insamling göres till förmån för Columbia-konferensen vid tacksägelsedagstiden.

Från diakonissanstalten i Omaha.

Om begäran från styrelsen om tillsättandet af en kommitté att utreda och bilägga svårigheterna mellan denna anstalt och diakonissanstalten i St Paul.

Beslöts, att en utredningskommitté af 5 tillsättes;

att dr P. J. Brodine, pastor G. A. Dorf, hr C. J. Swendsen, pastor S.

A. Lindholm och hr V. Swan utgöra denna kommitté.

Församlingar.

Messias-församlingen, Chicago, Ill.

Om tillsättandet af en engelsk missionsstyrelse och konferens.

Beslöts, att en därtill vald kommitté får taga därtill förberande mått och steg.

Lockport, Ill., Bethel, Ill.

Om konstitutionsförändringar.

Beslöts, att dessa petitioner beviljas.

Från lärare vid Luther Academy, och andra.

Om upprättandet af en fond till minne af dr A. W. Williamson.

Beslöts, att denna begäran hänskjutes till direktionen för Augustana College & Theol. Sem.

Från *Sjövännens* redaktör med förslag om upprättandet af sjömansmission i amerikanska hamnar.

Beslöts, att denna petition hänskjutes till synodens missionsstyrelse.

Nya församlingar.

Begäran om upptagning i synodens gemenskap har inkommit från nedanstående församlingar:

Sv. ev. luth. Immanuel-församlingen i Boise, Idaho.

Sv. ev. luth. Bethlehem-församlingen i Hallandale, Fla.

Beslöts, att dessa församlingar på grund af företedda fullständiga handlingar upptagas i synodens gemenskap.

Kommitté-rapporter.

Diakon-kommittéen.

Beslöts, att kommittéen fortsätter sitt arbete.

En lärorik berättelse.

Ända till slutet af förra århundradet fanns i Paris ett stadsfängelse som kallades Bastiljen. Det uppbyggdes åren 1370—83 och nedrefs 1789 under den första franska revolutionen. I början bestod detta fängelse endast af tvenne torn, för enade medelst en gång. De öfriga tornen tillbyggdes i en senare tid, sammanbundna genom väldiga murar och omgäfvos af en bred vattengraf, öfver hvilken ledde en 120 fot lång bro. I tornen funnos åttkantiga celler, den ena öfver den andra, och alla försedda med dubbla dörrar samt små gluggar, framför hvilka voro tjocka järngaller.

Den rysligaste afdelningen i hela fängelset var den underjordiska. Örenligheten var där så stor, att den svårligen låter sig beskriva; från det dystra stenhvalfvet och ned utefter murarna rann stinkande vatten, som trängt in från den omgivande vattengraven: på det våta golvet hade en hop råttor och andra vämjeliga djur sitt tillhåll. Genom en liten öppning i muren, bestämd till att insläppa litet ljus, strömmade en stinkande luft.

I detta grymma fängelse inspärades äfven många för den förbrytelsen att hafva öfvergått från katolska läran till den protestantiska. Den kristligt sinnade fru Guyon tillbragte här många år af sitt lif i en usel cell, emedan hon ej ville veta af någon annan lära än den evangeliska. Här författade hon många sköna sånger, hvilka bevisa, att inga stenmurar och bojor kunna binda den, som Kristus frigjort.

Om en annan fänge af samma kristliga sinnelag berättar Bungener i sin bok "Julianus eller slutet af ett århundrade" följande hjärterörande historia:

Murarna i det trånga fängelse, Julianus bebodde, voro öfversallade med en mängd af de mest olikartade inskrifter. Förtviflan, ödmjukhet, tro, vantro, kärlek och hat hade sökt göra sig odödliga på dessa murar. Men alla namn voro öfverallt med den största omsorg utplånade. I fängelsestadgarna stod, att "fångarna icke skulle äga någon annan känedom om sina föregångare, än att också de hade utstått samma lidanden." Till och med årtalen voro bortskrapade; det skulle icke finnas någon tidsräkning i Bastiljen.

En inskrift, som med kraftig hand stod ristad i muren, hade i synnerhet fångslat Juliani uppmärksamhet. Den lydde så: "Här hvilat min själ!" En själ död och begravd! tänkte Julianus. Huru mycket lidande och kval låg icke uttryckt i dessa fyra ord!

En dag genomför honom plötsligt den tanken, att dessa ord möjligen kunde hafva en annan betydelse. Han erinrade sig att en gång hafva läst samma ord på en gråbunks grafsten, emedan denne tagit sina skatter med sig i grafven. Här i fängelset kunde icke dessa ord vara blott ett skämt; en skatt måste ligga begravd i muren.

Julianus försökte att taga ut stenen, men den var orörlig, trots alla

försök att rubba den ur sitt läge. Slutligen kom han på den tanken, att inskriften möjligen kunde hänryda på den närmast inunder varande stenen. Och se — vid första försök, han gjorde, märkte han att denna sten var lös. Stenen rörde sig omkring sin medelpunkt, och Julianus iakttog, att en krok höll den fast på midten. Han fick ut den och upptäckte innanför stenen en fördjupning, hvilken tjänade som gömställe för en gammal bok och en blyertspenna.

Han tog boken och fann, att det var en bibel från det 16:de århundradet. Efter all sannolikhet hade den en gång tillhört en fängslad hugenott. Blyertspennan hade icke varit överksam. De otränkta bladen, marginalen, ja till och med rummen mellan raderna voro öfverallt fullskrifna. Det skrifna utgjordes af fromma betraktelser öfver kristendomen, historia och språkkunskap. De första bladen innehöllo dessutom ett slags dagbok, som började med en kortfattad familjekronika efter gammalprotestantisk sed. Början därpå var skriven med bläck och hade denna lydelse:

"I dag den 16 juni vigdes jag i Charenton af den högvärdige fadern Jean Claude, präst darsammastädes. Såsom ett minne af denna dag gaf han mig denna bok och bad mig göra flitigt bruk af den både i goda och onda dagar, hvilket jag också med Guds nåd vill göra."

Forts.

För absolut säkerhet
och 4 per cent. intresse
insätt edra besparingar i

First Trust Company

—Skandinavisk Bank.—

H. MELGARD, kassör.
Moscow, Idaho.

Prenumerera nu
på var kyrkas tidningar

AUGUSTANA
THE YOUNG
LUTHERAN'S COMPANION
UNGDOMSVÄNNEN

ADRESSERA:
AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herreklädnings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färg, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarverörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och misshandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikligt förlag af taflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSSOW Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp. MOSCOW, IDAHO

GOLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, iärkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Potlatch Lumber Co.

MOSCOW, IDAHO

All kinds of Building Material, Paints,
Oil, Varnish and Brushes.

Hard and Soft Coal. W. H. CONNER, Mgr.

PRENUMERERA PÅ COLUMBIA!

Endast 50 cents per år.

All korrespondens angående tidningen
adresseras till

N. J. W. NELSON - Moscow, Idaho.

If you are in the Palouse country
you may have your laundry done
at the

MOSCOW STEAM LAUNDRY

Just hand it to our agent at either
of the following places:

Potlatch,
Palouse,
Genesee,
Troy,
Kendrick,
Juliaetta,
Lenore,
Peck,
Caldesac,
or Gifford,

and it will have our
prompt attention.

We clean everything,
"your character excepted"

C. B. GREEN, Proprietor